

ὀλιγορούμενοι, παρηγορεῖ καὶ καταπραίνει ἢ πρὸς τοὺς προτιμωμένους ἐκδηλουμένη παρ' ἡμῶν καταφρόνησις. Ἄρνούμεθα δὲ πρὸς αὐτοὺς πᾶσαν φιλοφροσύνην, μὴ δυνάμενοι ν' ἀφαιρέσωμεν ἀπ' αὐτῶν ὅ,τι ἐλκύει τὰς τῶν πολλῶν πρὸς αὐτοὺς τιμὰς.

56.

Διὰ τὰ νὰ ἐγκατασταθῇ τις ἐν τῷ κόσμῳ, τὰ πάντα πράττει, ὅπως φανῇ ἤδη ἐγκαταστημένος.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

16.

— Ἐλεύθεροι εἶνε οἱ λόγοι μου, ἀνέκραζέ ποτέ τις τῶν ὑπαίθρων ῥητόρων, δημηγορῶν πρὸς τὸ πλῆθος, ἀλλὰ συναισθάνομαι ὅτι πατῶ ἐλεύθερον ἔδαφος.

— Λάθος! ἀπήντησέ τις τῶν ἀκροατῶν πατεῖς τὰ ὑποδήματα, τὰ ὁποῖα ἀκόμη μοῦ χρεωστεῖς.

Ἦτον ὁ ταλαίπωρος ὑποδηματοποιὸς τοῦ ὑπαίθρου ῥήτορος.

17.

Ἐβδομηκοντούτης ἐνυμφεύετο εἰκοσαετίδα νεάνιδα.

Ὁ τελῶν τὸ μυστήριον δεσπότης ἠθέλησε νὰ ἐκφωνήσῃ προσλαλιὰν πρὸς τοὺς νεονύμφους. Ἐξέλεξε δὲ ὡς ῥητόν του τὸ: «Ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιούσι.»

ΑΔΗΘΕΙΑΙ

* * Ποσάκις νομίζομεν διαβαίνοντες παρ' ἡσυχῶ χωριδίῳ μεταξὺ ἀνθούτων δένδρων κεκρυμμένα, ὅτι ἐνταῦθα εἶνε ἡ ἔδρα πάσης εἰρήνης, τῆς αὐταρκειᾶς καὶ εἰλικρινοῦς συμβιώσεως. Ἄλλ' ἂν εἰσέλθωμεν εἰς τὰς καθ' ἕκαστον καλύβας, εὐρίσκομεν ἐν αὐταῖς, ὡς πανταχοῦ, ἀγωνίαν καὶ στενοχωρίαν, ἐπιθυμίαν καὶ πάθη, φόβον καὶ μεταμέλειαν, λύπην καὶ συμφορὰν καὶ φεῦ! τόσον ὀλίγην χροᾶν! (Γ. Ἐβερς).

* * Αἱ ἐπιθυμίαι εἰσὶν ὁ πλοῦτος τοῦ πτωχοῦ καὶ ἡ καταστροφή τοῦ πλουσίου. (Ἄλφ. Κάρ.)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατ' αὐτὰς παρετηρήθη ὅτι πολλὰ δυστυχήματα ἐγένοντο ἐν τοῖς σιδηροδρόμοις οὐχὶ ἐξ ἀπλῆς ἀπροσεξίας τινῶν ἐκ τῶν ὑπαλλήλων, ἀλλ' ἔνεκα παθήματος αὐτῶν. Τουτέστι πολλοὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων πάσχουσιν ὑπὸ τοῦ πάθους τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ λεγομένου *δαλιτορισμοῦ*, δὲν δύνανται δηλὰ δὴ νὰ διακρίνωσι καλῶς τὰ διάφορα χρώματα ἀπ' ἀλλήλων. Ὅθεν πολλάκις ἐκλαθόντες τὸν ἐρυθρὸν φανὸν ἀντὶ τοῦ πρασίνου ἐγένοντο αἵτιοι σιδηροδρομικῶν καταστροφῶν. Τούτου δ' ἔνεκεν ἐν Γαλλίᾳ, Γερμανίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ πάντες οἱ ὑπάλληλοι τῶν σιδηροδρόμων, οἱ μηχανικοὶ, οἱ ἐπιστάται καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ

γνώμονος (*aiguilleurs*) ἐξετάζονται νῦν ἐὰν ἔχωσιν ἀκριβῆ τὴν ὄρασιν, ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ναυτικοί. Ἡ ῥωσικὴ κυβέρνησις κατὰ τὸν ἄρτι λήξαντα πόλεμον μετ' ἀπορίας μανθάνουσα ὅτι συχνότατα δυστυχήματα συνέβαινον κατὰ τὴν διὰ τῶν σιδηροδρόμων μεταφορὰν τῶν στρατευμάτων τῆς ἀπὸ βορρᾶ εἰς μεσημβρίαν καὶ τάνάπαλιν, ὑπέβαλε πάντας τοὺς ὑπαλλήλους τῶν σιδηροδρόμων εἰς γενικὴν ἐπιτήρησιν. Ἐκ τούτου δὲ προέκυψε, φαίνεται, ὅτι ἡ κακὴ τροφή, ἡ περὶ τὰ πνευματώδη ποτὰ κατάχρησις καὶ ἡ ἀντανάγκασις τῶν χιόνων ἐν ταῖς ἀπεράντοις ῥωσικαῖς στέππαις, ἔβλαψαν τὴν ὄρασιν πλείστων μηχανικῶν καὶ σηματοφυλάκων, οὐ ἔνεκα καὶ τὰ συχνὰ δυστυχήματα.

~ ~ ~ Ἐπειδὴ σήμερον τὴν γενικὴν προσοχὴν ἐλκύει ὁ Ἐμίρης τοῦ Ἀφγανιστάν, αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι περιέργους πληροφορίας περὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ αὐτοῦ βίου. Ὁ Σεῖρ Ἀλῆς κατοικεῖ ἐν Καβούλ τὸ μέγαρον Βαλα-Χισάν, ὅπερ ὁμοιάζει μᾶλλον πρὸς φρούριον. Ἄλλ' ἔχει ἐν τῇ αὐτῇ πόλει δύο ἔτι μέγαρα, ὧν τὸ ἐν κατοικεῖται ὑπὸ τῶν ἐγγάμων τέκνων του, τὸ δὲ ἕτερον ὑπὸ τῶν γυναικῶν τοῦ πατρὸς του Δόστ-Μοχαμέτ. Ἡ γηραιὰ μήτηρ τοῦ Ἐμίρη ζῆ ἔτι. Υἱὸν ἔχει ἓνα καὶ μόνον, τὸν Ἰακούβ-Χάν, ὃν, διατελοῦντα ὑπὸ δυσμένειαν καὶ πεφυλακισμένον ὄντα, ἀπληλευθέρωσεν ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ κατὰ τῶν Ἀγγλῶν πολέμου. Ἀλλὰ θυγατέρας ἀριθμεῖ 18, ἐξ ὧν δέκα εἶναι ἤδη ὑπανδροὶ. Οἱ γαμβροὶ τοῦ Ἐμίρη εἶναι πάντες ὑποτελεῖς ἡγεμόνες. Κατὰ πανάρχαιον ἔθος, ἐκάστη θυγάτηρ τοῦ Ἐμίρη νυμφευομένη λαμβάνει ὡς προῖκα μίαν πόλιν, ἧς τὰς προσόδους νέμεται ἐφ' ὅσον ζῆ. Αἱ γυναῖκες τοῦ Ἐμίρη ὑπολογίζονται εἰς 300 γνωστὸν δ' εἶναι ὅτι αἱ Ἀφγανίδες φημίζονται ἀνά πᾶσαν τὴν Ἀσίαν ἐπὶ καλλονῇ. Ἐν Ἀφγανιστάν ἡ δουλεμπορία εἶναι μονοπώλιον τῆς κυβερνήσεως· οἱ δὲ μετερχόμενοι αὐτὴν ὀφείλουσι νὰ προσφέρωσιν εἰς τὰ χαρέμια τοῦ Ἐμίρη καὶ τῶν ὑποτελῶν ἡγεμόνων ἀριθμὸν τινα γυναικῶν ἐκ τῶν περικαλλεστάτων.

~ ~ ~ Πρὸ τριακοσίων μόλις ἐτῶν τὰ περόνια ἤσαν ὅλως ἄγνωστα, καὶ σήμερον δὲ ἔτι ἐνιαχοῦ τῆς Ἰσπανίας καὶ τὰ περόνια καὶ τὰ μαχαίρια καὶ τὰ ποτήρια εἶνε σπανιώτατα. Μέχρι τῆς βασιλείας Ἐρρίκου τοῦ Γ' (1216—1272) οὐδεὶς βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας εἶχε ποτε περόνια, πάντες δὲ μικροὶ τε καὶ μεγάλοι ἔτρωγον διὰ τῶν δακτύλων. Ἀναφέρεται δ' ὅτι Ἰάκωβος ὁ Α', ὅτε προσεκάλεσέ ποτε εἰς συμπόσιον τὸν πρόσβυον τῆς Ἰσπανίας, «αἱ ΑΑ. ΜΜ. δὲν μετεχειρίσθησαν περόνια καὶ μετὰ τὸ συμπόσιον ἐπλυναν τὰς χεῖρας τῶν διὰ τοῦ αὐτοῦ ὕδατος.»

Ἡ πρώτη ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ (1533—1603) λέγεται ὅτι μετεχειρίσθη περόνια, λίαν δὲ βραδέως διεδόθησαν ταῦτα καὶ ἐν τῷ λοιπῷ βασι-

λείψ και μόλις μετούσης τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος ἀπέκτησε τοιαῦτα ἡ ὑψηλὴ λεγομένη κοινωνία. Τῷ 1680 εὐγενεῖς τινες Ἀγγλοὶ εἶχον περόνια ἀργυρᾶ καὶ χυλῦθινα.

Ἐν τοῖς ξενοδοχείοις τῆς Σκωτίας καὶ αὐτῆς τῆς Ἀγγλίας σπανίως εὐρισκέτις πρὸ τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος μαχαίρια καὶ περόνια· ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι πορευόμενοι εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἔφερον ἐν τῷ θυλακίῳ των θήκην περιέχουσαν μαχαίριον καὶ περόνιον. Ἡ δὲ εἰσαγωγή τῶν ἀργυρῶν περονίων εἰς Μεγάλαν Βρεττανίαν δὲν ἀνέρχεται πολὺ πέρα τοῦ 1814.

Εἰς ταῦτα προσθετέον ὅτι τὰ πρῶτα σκευὴ τῆς τραπέζης ὑπῆρξαν τὰ μαχαίρια καὶ τὰ κοχλιάρια, περονίων δὲ μνεῖα γίνεται κατὰ πρῶτον ἐν τινι καταλόγῳ τῶν ἀργυρῶν σκευῶν Καρόλου τοῦ Ε'. Ἦσαν δὲ τὰ περόνια πρῶτον μὲν σιδηρᾶ μετὰ δύο ἢ τριῶν ὀδόντων, βραδύτερον δὲ ἀργυρᾶ μετὰ τεσσάρων ὀδόντων.

Γνωστὴ εἶνε ἡ κλίσις τοῦ Γλάδστονος πρὸς τὰς ἐπιπόνους ἀσκήσεις καὶ μάλιστα εἰς τὸ τοῦ ὑλοτόμου ἐπάγγελμα. Κατ' αὐτὰς ἐξερχόμενος τοῦ ἐν Χάβαρδεν κτήματός του τὴν ἀξίην ἔχων ἐπ' ὤμου καὶ ἐνδεδυμένος βλούζαν ἐξ ἀπλοῦ πανίου, βλέπει πρὸ τῆς κιγκλιωτῆς πύλης καρραγωγέα τινὰ τοῦ ζυθοποιείου Νόρθοπ προσπαθοῦντα νὰ ἐκφορτώσῃ πελώριον βυτίον ζύθου. Ἐπειδὴ δὲ μόνος δὲν ἠδύνατο, ἰδὼν τὸν γηραιὸν ὑλοτόμον ἐξερχόμενον ἐφώνησε·

— Αἰ, γεροπατέρα, ἔλα δός μου ἓνα χέρι. Σπρῶξε τὸ βαρέλι σὺ ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐγὼ ἀπὸ ἄω καὶ πάγει μόνο του.

Ὁ ὑλοτόμος προθύμως ὑπακούσας ἐβοήθησε τὸν καρραγωγέα καὶ μετὰ τινὰς στιγμὰς τὸ βυτίον ἦτο κατὰ γῆς.

— Μωρὲ χαρὰ ἔς τὴ δύναμί σου, γεροπατέρα! . . νά μου ζήσης. . . Ἐλα νὰ πιούμε μιά. . .

Ἄλλ' ὁ γηραιὸς εὐχαριστήσας ἀπεμακρύνθη μετὰ σπουδῆς. Ὁ δὲ καρραγωγεὺς διηγηθεὶς εἰς τινὰ παροδίτην τὸ γεγονός καὶ θαυμάζων τὴν βώμην τοῦ γέροντος, ἠρώτησε τίς ἦτο ἄρα γε ὁ ῥωμαλέος ἐκεῖνος ἀνὴρ·

— Εἶνε ὁ Γλάδστον, ὁ πρῶν πρῶθυπουργός, ἀπεκρίθη ὁ ἐρωτώμενος.

Εὐνόητος εἶνε ἡ κατάπληξις τοῦ καρραγωγέως.

Μεταξὺ τῶν ἐφευρέσεων περὶ ἃς καταγίνεται ὁ γνωστὸς φυσικὸς Ἐδισον συγκαταλέγεται καὶ ἡ ἐπομένη, ἣτις ἐὰν ἐπιτύχη θὰ εὐεργετήσῃ τὰ μέγιστα τοὺς ἀομμάτους.

Ἀνταποκριτὴς τοῦ Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης διηγεῖται ὅτι ἐπεσκέφθη τὸν διάσημον τοῦτον ἄνδρα, ὅστις λαθῶν φιαλίδιον ἔχυσεν ἐν αὐτῷ ὕδωρ καὶ διὰ τοῦ ῥευστοῦ τούτου ἔγραψεν ἐπὶ φύλλῳ χάρτου. Τὸ χρῶμα τοῦ ῥευστοῦ ἦτο τεφρόχρου ὑποκίτρινον, τὰ δὲ δι' αὐτοῦ γραφέντα γράμματα μετ' οὐ πολὺ ἐγένοντο σεεᾶ οὕτως ὥστε ἐξεῖχον τῆς ἐπιφανείας τοῦ χάρ-

του. «Ψαύσατε, μοὶ εἶπεν ὁ Ἐδισον, τὸν χάρτην διὰ τῶν δακτύλων σας καὶ θὰ αἰσθανθῆτε τὰ γράμματα ἐξέχοντα.»

Τῷ ὄντι ὁ ἀνταποκριτὴς ἠσθάνθη ὅτι τὰ γεγραμμένα διεκρίνοντο διὰ τῆς ἀφῆς εὐκολώτατα.

«Εἰξεύρετε δὲ, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἐδισον, ὅτι οἱ τυφλοὶ ἔχουσι τὴν ἀφὴν λεπτοτάτην. Ἐὰν τώρα γράψωσι διὰ τοῦ ῥευστοῦ τούτου, θὰ δύνανται νὰνταλλάσσωσι τὰ διανοήματά των καὶ ἡ ἐπιτυχία αὕτη θὰ εἶνε νέα ἐποχὴ εὐτυχίας καὶ προόδου αὐτῶν.

Ἐμολόγησε δὲ ὁ ἐφευρέτης ὅτι δὲν ἦτο ἐτιλίαν νῦχαρισημένος ἐκ τῆς κατασκευῆς του ταύτης, καὶ ὅτι κατεγίνετο νὰ καταστήσῃ τὰ γράμματα εὐαναγνωστότερα, ἦτοι μᾶλλον ἐξέχοντα τῆς ἐπιφανείας τοῦ χάρτου.

Νέον σχέδιον ἀσιατικοῦ σιδηροδρόμου ἐδημοσίευσεν ἡ Ἐπίσημος Ἐφημερὶς τῆς Ῥωσσίας, ἣτις περὶ κατασκευῆς γραμμῆς μεταξὺ Εὐρώπης καὶ τῶν Ἰνδιῶν ἐχούσης διεύθυνσιν ἄλλην ἢ αἰ μέχρι τοῦδε προταθεῖσαι. Ἐν ᾧ ὁ Λεσσέψ τῷ 1875 εἶχε σχέδιον γραμμῆς ἀπὸ Παρισίων εἰς Καλκούταν διὰ Βαρσοβίας, Ὁρεμβούργου καὶ Πεχαβούρης, διάστημα 9,600 βερστίων, τουτέστι 1380 γερμανικῶν μιλίων, ὁ ἤδη προτείνων τὸ νέον σχέδιον σκοπεύει νὰ ἐνώσῃ τοὺς Παρισίους καὶ τὴν Καλκούταν διὰ Βαρσοβίας, Τιφλίδος καὶ Πεχαβούρης, διάστημα 8,940 βερστίων, τουτέστι 1227 μιλίων. Ὑπολογίζουσι δὲ ὅτι διὰ ταχύτητος 5 μιλίων καὶ $\frac{1}{4}$ τὴν ὥραν θὰ δύναται νὰ μεταβῇ ἀπὸ Παρισίων εἰς Καλκούταν ἐν ἐννέα ἡμέραις δαπανῶν 990 φράγκα.

Δεκαπέντε μόνον χῶραι ὑπάρχουσι εἰς τὸν κόσμον, αἵτινες παράγουσι τοὺς γαιάνθρακας. Τὸ $\frac{1}{2}$ τῆς ὅλης ἐτησίως παραγωγῆς ἐξορύττεται εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Οἱ ὄρνοι πῶλαι διακρίνουσιν ἐκ πρώτης ὄψεως τὴν νέαν ὄρνια ἀπὸ τῆς γραιίας. Πᾶς τις βεβαίως ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τὸ μυστήριον τῆς χρησιμωτάτης ταύτης τέχνης. Ἴδου δὲ ὅποια τις εἶνε αὕτη· Ἀνοψοῦμεν μίαν τῶν πτερύγων τῆς εἰς ἐξέτασιν προκειμένης ὄρνης, καὶ παραμερίζομεν τὰ πτερά τῶν πλευρῶν. Καὶ ἐὰν μὲν ἡ ὄρnis εἶνε νεαρὰ, μεταξὺ τῶν πτερῶν της ὑπάρχει χνοὺς μακροὺς, ἐλαφροὺς καὶ λεπτότατος, ἔχων πανταχοῦ τὴν αὐτὴν πυκνότητα, καὶ τὸ δέρμα της εἶνε λεῖον καὶ ὀλίγον τι βροδόχρου, ἐπ' αὐτοῦ δὲ διαφαίνονται φλέβες κυαναὶ λεπτόταται. Ἡ δὲ ὄρnis ἡ ἔχουσα ἡλικίαν πλέον τοῦ ἐνὸς ἔτους οὔτε γνοῦν ἔχει οὔτε φλέβας, καὶ τὸ δέρμα της εἶνε λευκὸν σκοτεινὸν, ξηρὸν, οὐχὶ πολὺ λεῖον καὶ ἀλευρώδες τὴν ἐπιφάνειαν. Ὅσα δὲ μᾶλλον ἡ ὄρnis ἔχει τοὺς πόδας λεῖους τόσο εἶνε καὶ γηραιότερα.